

BŘEZEN 2012

TOTOLAN WI

Měsíční KORÁLKY

ZPRAVODAJ LIDU MĚDVEDÍHO FOTOKA, RODIČŮ A PŘÍZIVCŮ KMENE

* WOWAFISKA OYATE MATO WAKPALAN, ATE, INE, KOLA

JSME TU JEDEN PRO DRUHÉHO, A TO NÁS SPOJUJE.

Jaro v kalendáři :

Je tu jaro a s ním nové číslo Totolanu, které je především vzpomínkou na dobu strávenou v lesích Pruga šuma. Měsíc březen je měsícem nových začátků, měsícem probuzení. Indiáni jej nazývali měsícem vran a naše jméno březen v sobě pojí slovo bříza a březí, neboť březen je tou dobou, kdy se v přírodě začíná mnohý nový život. Ptáci se vracejí do svých hnízd, stromy pučí a první rostliny se zelenají výhonky a kvetou. Vždyť také dříve byl březen prvním měsícem roku a až později před něj byly zařazeny měsíce leden a únor. Následuje měsíc duben, jehož jméno je odvozeno od mocných dubů, které se začínají zelenat, indiáni duben nazývali měsícem trávy. Ano duben je zelený a svěží měsíc, který nám přináší aprílové deště, ale i velikonoční slunce.

Pranostiky na březen a duben:

Na svatého Bedřicha slunko teplem zadýchá.

O svatém Tomáši sníh bředne na kaši.

Na svatého Řehoře, plove led do moře.

Na svatého Jáchyma skončila se už zima.

O svatém Viktorínu už je teplo i ve stínu.

O svaté Balbíně je už u nás po zimě.

Březnové slunce má krátké ruce.

Březen bez vody - duben bez trávy.

Březen za kamna vlezem, duben ještě tam budem. Na svatého Marka, brambor plná řádka.

Studený a mokrý duben plní sklepy a sudy.

Je-li v dubnu teplý déšť, hojné požeňání jest.

Hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje.

Duben hojný vodou - říjen vínem.

Dubnový sníh rodí trávu.

Velký pátek deštivý - dělá rok žízňivý.

Ondřej mosty staví, Jiří je odplaví.

Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři.

Jestli březen kožich stáhl, duben rád by po něm sáhl.

Ze zápisníku vedoucího aneb nadšenci mnoha povolání.

(Založeno na plus mínus pravdivých zážitcích)

Čtvrtý díl zápisníku přináší především otázku: Co musí umět správný vedoucí nebo instruktor? Upřímná odpověď zní – pokud možno všechno! Stručně řečeno život v oddíle nás naučil, ale i tak mnohdy zůstáváme nevěřicně zírat. Necht' jsou následující vzpomínky poděkováním všem vedoucím a instruktorům, kteří se stávají tím, čím je právě potřeba být.

- Je rozdíl mezi deseti malými a velkými sklenicemi leča, a proto díky všem **kuchařkám**, které dokáží zázraky s málem.
- Jednou rukou ošetřuje, druhou volá a shání auto a ještě stíhá uklidňovat blednoucí dítě, a proto díky všem pohotovým **zdravotníkům**.
- Vyplivni tu svačinu, vykloktej, plivni, pořádně plivni, otevři pusu a je to. A proto díky všem **zubařům** amatérům, kteří zvládají trhat zuby i bez kombinaček.
- 1.00 vedle mě pípá budík, je mi teplo, 3.00 opět pípání, kolega na mne šlápl, ale je mi teplo, 5.00 neuvěřitelné, stále je teplo, a proto díky všem **topičům**, kteří v zimě vstávají ke kamnům, aby udrželi děti v teple.
- Dobře tak si teda zahrajeme buldoky, hlavně si neroztrhejte trička. Rozkaz neporušen, o pět minut později je odtržen celý předek kalhot, o dalších pět minut již kalhoty opět běhají po louce, a proto díky všem rychlo-**švadlenám**.
- Mě bolí nožičky, je to ještě daleko? Ono je to vždy daleko, a proto díky všem **nosičům** ať již batohů či dětí.
- Slavíky, slavíky, slavíky po stopadesáté, nikdy nás neomrzí, a proto díky všem **hudebníkům**, které nikdy neomrzí nám dělat radost.
- Že kolegové již museli odjet, protože je čekají další naléhavé případy, které je třeba vykopat a že to nejlepší, co vás po ránu může potkat je zrcadlo, hlášky, které zůstanou dlouho po akcích, a proto díky všem skvělým **hercům**, kteří dělají naše příběhy skutečnými.
- Pravěká chýše snadno a rychle, rekonstrukce stanů na počkání, oprava bot ihned, a proto díky všem vynalézavým **stavitelům** a **opravářům**, pro něž není nic nemožné.
- Není to úplný seznam vím, a proto díky všem ostatním **kolegům** bez kterých by to prostě nebylo ono.

Bělka

Příště následuje: Ze zápisníku (nejen) vedoucího aneb tohle jsem vážně nečekal...

Téma nabízející téměř neomezené možnosti, a to nejen pro vedoucí. Místa, lidé, hry, zápletky, překvapka, drobná vítězství ducha nad hmotou nebo naopak kapitulace před neočekávanými komplikacemi? Co vás během vašeho života v kroužku tak nadchlo, překvapilo nebo naopak vykojelo a zastihlo nepřipravené, že jste si museli říct, tak to jsem vážně nečekal!

Zimování v Áčku (20. – 22. 1. 2012)

Sešli jsme se v dobré náladě. Vlakem jsme jeli asi tři čtvrtě hodiny a za tu dobu už venku padla tma. V Hoštejně byla vánice a přes půl metru sněhu. Doplahočili jsme se do Áčka a jako první zatopili, potom kluci přinesli vodu a ostatní se mezitím ubytovali nahoře. Najedli jsme se a Šamší vytáhla aktivity. Potom jsme vyzkoušeli Fráňovu novou hru Atlantis. Vyhrál Nezmar s Tomem. Nakonec si zájemci mohli na chvíli zahrát Citadelu. O půl jedenácté šli ale stejně všichni spát.

Ráno jsme se nasnídali, vyčistili zuby a začali se chystat na výpravu. Sešli jsme do údolí a postavili sněhové věže. Hodnocená byla bytelnost, ale i vzhled. Potom jsme je střefovali koulemi. Pokračovali jsme v cestě a u řeky nám Šamší vysvětlila princip vodního „výškoměru“ a zanedlouho potom jsme zastavili na svačinu. Pak jsme našli louku tak akorát na eskymáckou honičku. Když nás to omrzelo, Šamší nám kreslila souhvězdí do sněhu a my jsme hádali. Tak skončila první polovina naší výpravy. Obrátili jsme se a šli po opačné straně údolí. Nezmar cestou vytvořil obličej z kůry a sněhu. Šli jsme po lesní cestě až jsme dorazili k cestě na Áčko. V Áčku jsme se převlékli z mokrého oblečení, naobědvali jsme se a hurá zpátky ven. Koulovali jsme se, stavěli valy a sněhuláky. Fráňa s pomocí ostatních udělal velkou sněhovou věž. Když se setmělo, vedoucí nás nahnali zpátky. Pili jsme teplý čaj, večereli jsme a hráli Bang. Potom jsme šli spát. Ráno po snídání jsme se sbalili, uklidili chatu a šli jsme na vlak o půl jedné. Byla to super sněhová výprava.

Ivanka

Rozhovor, tentokrát s Camzzou.

Téměř všichni ji znáte, většina z vás ví, že jí na Valentýna bylo 18, ale jaká je její nejoblíbenější spánková fáze nevíte. A proto si přečtete tento rozhovor!

Pozn. redaktora: Rozhovory jsem dělal celkem dva, první se z mobilu ztratil úplně, udělal jsem druhý, potom se našel první, ale ztratil se druhý, pak se našel druhý, ale audio stopa k němu nikde. Takže nakonec verze č. 1. ochuzená o informaci kolik má Camzza v pokoji plakátů ☺.

Já: V jakém roce jsi začala chodit?

Camzza: S kým?

Já: Euh, do kroužku.

C: V roce 2004.

(Následovala debata o školních a školkovských láskách. A pak o školce.)

Já: Každým to asi neví, takže do jakých jsi chodila klanů?

C: Do Mloků a potom jak mi to vycházelo s tréninky. *(Ani já to zpočátku nepochopil – zjednodušeně kvůli házené přestupovala z Mloků do jiných klanů, Sklípkaní, Blatouši, ale pak se definitivně vrátila do Mloků.)*

Já: Pamatuješ si svoji první výpravu?

C: Tak to bych musela hodně vzpomínat. Asi ne. Počkat, já si pamatuji druhou výpravu. Ne! První výprava byla Kotvice! A měla jsem tam s sebou poprvé a asi naposledy KPZ-tku. *(Pak ji s sebou ještě párkrát měla.)*

Já: Když už jsme tak hezky na začátku, tak se podíváme na konec – tvá poslední výprava coby dítě? *(Jako dítě Camzzu asi nezažil ani Prezident, ale stále je mladá.)*

C: *Marně vzpomíná...Pak tam byl ještě tábor a ten byl skvělejší, protože byl Dračí! (Řeč o jednodenních výpravách odběhla ke spánkovým fázím.)*

Já: Jaká je tvá oblíbená spánková fáze?

C: Ta ve které spím hodně hluboko a nikdo mě nebudí, a nebo naopak ta, která je hrozně lehká, ve chvíli kdy se vzbudím.

Já: Jak ses dostala ke kroužku?

C: Přes bráchu ... heh.

Já: Tvá nejoblíbenější role v divadle, kterou jsi hrála?

C: Krabice na Wafoo. *(V seriálu Miranda)*

Já: Tvůj volný čas trávený jinak než v kroužku?

C: Já žádnéj nemám! ...a pak tady mám tuny obrázků a nejsou dodělaný, takže když mám volnej čas, snažím se co nejrychleji se zabavit.

Já: Jaké jsou tvé zájmy?

C: Momentálně *nevím jak se píše Asasinskríd* a taky hrozně ráda uklízím, ale problém je, že mi to nevydrží. Ale ráda přesouvám věci z jedné strany na druhou.

Já: Jak bys prezentovala Booisty? *(Kroužek, který se schází každý čtvrtek po šesté hodině a Camzza mu „velí“)*

C: Že ti lidi maj hodně času. *(Pak následovala prezentace, která byla sice úžasná, ale dlouhá jako tento rozhovor doposud.)*

Já: Co si myslíš, že o tobě vypovídá tvůj (a Bobův) pokoj, ve kterém právě sedíme?

C: Že mám ráda přelácaný věci, ale na ty stěny už se toho moc nevrže.

Jarní Ochoz na Pohořanech aneb Pruga šuma

Když jsme se v sobotu 3. 3. sešli před DDM, někteří z nás asi měli lehce rozporuplné pocity. Byli jsme sice všichni natěšení na celý týden o jarních prázdninách, ale nacházela se zde i nejistota až smutek. Nejedeme na Ochoz, ale na Pohořany. Po příjezdu a ubytování z nás ale všechny strastiplné myšlenky spadly, protože jsme vyřešili nedostatek míst a ihned jsme se vydali obíhat místní obyvatele. Kromě nich jsme potkali i třeba brněnského vědce Gangu. Musíme přece zjistit, kam zmizel Pěťa Křížík! Vyplatilo se a od Valči jsme vymámili drahocenný svitek. Nelenili jsme, ale hned jsme si to rázovali k Kryšpínově pastoušce, kterou okupovala Lojzova banda. Postupně jsme všechny děcka zneškodnili, nejtěžší oříšek byl samozřejmě sám Lojza Vykopávka. Z chatrče jsme získali medailon, ale především Drevočaru, která se stala základem pohořanského bádání. Za získané body jsme si na ni položili naše znaky a snažili se dostat ke stromovým stranám. Po zajímavých přednáškách od významných brněnských kapacit jsme si unaveně lehli do postele.

Ráno druhého dne jsme měli možnost jít na meditaci, stejně jako další dny. A pak jsme se vrhli sbírat lískové ořechy a nosit je do střediska inteligentních veverek, které nám za ně dají kódy. Ale oříšky si můžeme mezi sebou krást. Po veškerém sesbírání se ubíráme do knihovny, abychom za kódy získali svitky. Není to právě jednoduchá záležitost. Odpoledne obcházíme místní dendrology, kteří nám dávají logické hádanky. Za ně získáváme slabiky pro pojmenování Bonyho stromu. K večeru ještě hrajeme tradiční finskou hru Mólky a potom naše tradiční hry. Při zpívání probíhá noční stezka, na které získáváme vlastní medailonky.

Dopoledne zkrášlujeme naše medailonky. Někdo si je zdobí barvami, jiný přírodninami s organickou pryskyřicí. Po dodělání ovšem následuje epická hra – Brutální niky. Boje mezi vrcholnými predátory, menšími predátory, hlodavci, hmyzem a jejich úhlavními nepřáteli lidmi nás tak unavily, že se všichni těšíme na výborný oběd. Odpoledne od Dračího jezera navštěvujeme místního starousedlíka Tarola, musíme mu však přinést jeho oblíbené houbičky. Jakmile všichni došli a setmělo se, vyrazili jsme ještě obíhat stromy ve Zpívajícím lese, které nám říkaly různé pomatené příběhy o Česlavovi, Litharovi a o Otovi Prugovi. Dále jsme je seskládali a šli jsme spát.

Čtvrtý den nosíme listy, větve, kmeny i pařezy ke Kryštofovi. To se ale nelíbí místním obyvatelům, takže nám v tom všichni brání. Nakonec jsme ale papíry hustě popsané neviditelným inkoustem přece jen dostali. Dále sbíráme informace o ptácích a doplňujeme je do křížovky. Také se rozdělujeme na skupiny: tančení, Twister a tábornictví a seznamujeme se s těmito tématy. Před spaním luštíme nápisy na papírech.

Ráno po meditaci jsme šli bojovat s Olgojem Chorchojem, což byl provaz, o který jsme se přetahovali. Pak jsme se vydali do staré školy, kde byli předchůdci místních. U nich jsme prováděli různé úkoly, abychom jim dopřáli věčný klid. Po obědě jsme se přesunuli k hrobům dcer Oty Pruga. Každý z pokojů chránil jednu hrobku a zároveň jsme se snažili dostat do ostatních a ukořistit svitek. Každý si svůj svitek udržel a každý tam měl mapu. Dále jsme pokračovali v doplnění našich tanečních a tábornických zkušeností nebo jsme psali příběhy. Po večeři byl samozřejmě kmenový sněm, kde se rozdala spousta ogamů a i několik šátků.

Ráno šestého dne jsme dali hlavy a mapy dohromady a zjistili jsme, kde je Pruga šuma. Podporovali nás i brněnský vědec Ganga a naše stará známá reportérka, lačná informací, Ester Snová. Nakonec jsme přece jen dorazili do Prugy šumy, kde už byli v očekávání Ota Prug a zmrzlí Avari. S Avary jsme museli bojovat, porazili jsme je a oni konečně odtáhli. Ganga také z Brna dovezl starodávnou truhličku s dalšími svitky popsanými hlaholicí. Svůj další čas jsme pak věnovali vymýšlení divadel. Ty se jistě všechna povedla. Na večeři byl skvělý smažený sýr a následovala tancovačka, která trvala velmi dlouho, a to až do posledního dne.

Poslední den jsme uklidili, vysmýčili, vyfotografovali jsme se a s úžasnými vzpomínkami se vracíme domů. Ochoz, Pohořany, to je celkem jedno, hlavně že jsme tam byli!

Akce Buteo III:

Hned příští den po Ochoze - Pohořanech se nás několik sešlo na autobusové zastávce tř. 17. listopadu a vydali jsme se k Chomoutovskému jezeru sčítat kánata. Občas ještě někdo přisedl po cestě a pak už jsme dojeli do Chomoutova. Jen vystoupíme a už si můžeme do pozorování napsat první druh - vrabce domácího. A po chvíli i polního. Když jsme popošli kousek dál, k poli, prolétl nad námi útvar ve tvaru písmene V, tvořen racky chechtavými ve svatebním šatě. Jdeme podél jezera, pak opět vycházíme k poli a tam - špačci! Už se vrátili z teplejších oblastí světa. Je tu celé hejno. Když se otočíme na druhou stranu, vidíme první dnešní *Buteo buteo*, neboli káně lesní, která jsme sem přijeli sčítat. Jak pokračujeme v cestě, připisujeme do pozorování další druhy, jako je sýkora modřínka, strnad obecný a další. Na jezeře pochodují labuť. Ano, pochodují, jezero je totiž zamrzlé. A proto tu moc jiných vodních ptáků není. Dáme si pauzu na svačinu a medvěda zoologa - studenokrevné. V knížce poznáváme ryby. Když zase pokračujeme dál, připisujeme další druhy ptáků. Kánata máme dnes celkově čtyři. Jezero jsme už obešli. Máme ještě nějaký čas, tak ještě hrajeme fackovanou. A pak jdeme na autobus a jedeme domů.

HgS

Vysoce podezřelá květena: koktavé kytky

Rostlin, jejichž název koktá je nepřeborné množství, kukuřice, lilie, ananas... Ale ryze ukoktané jsem objevila pouze tři. Tady jsou:

Kokoška pastuší tobolka
Capsella bursa-pastoris

Synantropní druh častý na polích a zahradách. Kvete od března do října, což ho spolu s velkou produkcí semen (až desítky tisíc na jednu rostlinu) řadí mezi úspěšné plevely. Kokoška byla již ve starověku známá jako léčivka ovlivňující, krvácení a krev obecně.

Kokotice povázka
Cuscuta europaea

Parazitická rostlina, která napadá nadzemní části rostlin. Rostlina nemá listy, pouze metr dlouhé načervenalé šlahouny s šupinovitými útvary a drobnými květy. Povázka často parazituje na kopřivách. Taktéž úspěšný plevel, který vyprodukuje

Kokořík vonný
Polygonatum odoratum

Druh příbuzný s konvalinkou, typický pro světlé lesy. Plodem je modrá bobule, na rozdíl od čípku objímavého, který má bobule červené. Celá rostlina je jedovatá. V České republice roste ještě k. mnohokvětý a k. přeslenitý. Kokoříky bývají někdy řazeny do čeledi chřestovitých.

Bělka

Z našeho kalendáře

5.4. kmenová kuličkíada

6.-8.4. jedeme do Rakoveckého údolí (Ble a BzM)

11.4. kmenové povídání o hnědých skokanech

13.4. bude místní kolo Zelené stezky – Zlatého listu a reprezentovat nás budou v mladších: Fenyk, Běda, Toširo, Žába, Profesor a Vodní veverka a ve starších President, Koala, Chřástal, Sitta, Lucka a Ivanka

17.4. budeme chystat věci na Den Země pro nejmenší, který bude 20.4. Během dopoledne nám přijde asi 400 návštěvníků, takže se máme na co těšit. A oni určitě taky.

18.4. bude povídání o ptáčích olomouckých parků a otevření výstavy obrázků Pěnkavy Katky Ševčíkové

20.-22.4. jedou badatelé z Blešivců, Bzučičků, Sklípkanů a Mloků na Pálavu

27.4. bude ptačí podvečer v rozáriu a ráno 28.4. jdeme vítat ptačí zpěv

5.-8.5. jedeme za Kaštany do Českých Budějovic

12.5. jedou BlaMloSkIMýv do Grygova

19.5. bude krajské kolo Zelené stezky-Zlatého listu (i pro nás?)

20.5. jedou Ble a BzM na Rešovské vodopády

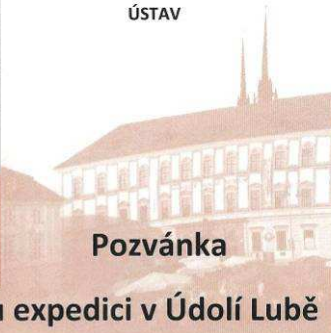
25.-26.5. jedou GwyGwy do keltské osady

2.6. BleBzM na Vátě písky a 3.6. budou Mloci zkoumat Mločí potok

4.-10.6. bude pod Templštnem národní kolo ZS-ZI (snad i s námi) a Mloci a Sklípkaní jedou 8.-10.6. na Hojštejn a pak vyjde letní Totolan Wi

ARCHEOLOGICKO – PALEONTOLOGICKÝ
ÚSTAV

Pozvánka

na badatelskou expedici v Údolí Lubě

V Brně dne 28. 3. 2012

Lid Medvědího potoka Olomouc

Vážené kolegyně, Vážení kolegové, milí studenti a badatelé,

dovolte nám pozvat Vás na letní výzkumný pobyt v Kouzelném údolí Lubě, které je historicky a přírodně velice cenným územím.

Po předešlé spolupráci a úspěšných výzkumných expedicích „Obyvatelé Ochozu“ a „Pruga Šuma“ se RADA MORAVSKÉHO ZEMSKÉHO MUZEA PRO VĚDU A VÝZKUM rozhodla vyzvat Vaši společnost, aby se připojila k mezinárodnímu projektu Výzkum Kouzelného údolí Lubě. Výzkum bude probíhat zejména v horním toku říčky a povedou jej naši nejlepší odborníci. Vzhledem k jeho rozsahu, širokému spektru cílových oblastí výzkumu a Vaším zkušenostem s divokou zvěří a historickými i nadpřirozenými osobami budeme rádi, když naši nabídku přijmete!

S pozdravem

PHDr. Zdeněk Drahoš

náměstek pro odbornou činnost

raynomogel@seznam.cz

Vítali jsme jaro na Vápenici

A stálo to zato!

Poznávali jsme krásnou krajinu, hráli hry a soutěžili ... a viděli jsme desítky zajímavých druhů rostlin a živočichů. Úžasné koniklece, omamně vonící lýkovec, mochnu jarní, plicníky, orseje, majky fialové, ťutínky obydlené důlky, pochopa rákosního a leteckou exhibici orla mořského přímo nad námi!

Do Totolanu můžete přispívat i vy! Ano, je to tak. A nabízíme vám rovnou dva způsoby. První spočívá v tom, že se stanete součástí **redaktorského týmu**, občas se objevíte na schůzi, kde se budou rozdělovat témata, nějaké si vyberete a vzhůru na věc!

Jarní Totolan Wi 2012 pro Vás připravili: Bělka, Pišťouch, HgS, Krtek, Štěpka, President, Ivanka, Šamší, Bambulky a Jarda

Dům dětí a mládeže Olomouc, tř. 17. listopadu 47
771 74 Olomouc 1

tel: 585 223 233, e-mail: panda@ddmolomouc.cz

Jaroslav Marx mobil: 737 41 88 16

DDM: www.ddmolomouc.cz

ZO 71/02 ČSOP Upolín, Skřivánčí 23, 779 00 Olomouc 9 upolin@upolin.com

Lid Medvědího potoka: www.upolin.com/LMP/lmp.htm

ČDM ČSOP: www.smpop.cz zde můžete najít dost zajímavostí o činnosti mopíků v celé České republice, na začátku každého měsíce vydávané JUVY – zpravodaj s radami, texty, fotkami ... občas se tam píše i o nás a vůbec